

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
Session de 1933-1934	N° 171		Zittingsjaar 1933-1934
PROJET DE LOI N° 142 (1932-33)	SEANCE du 22 mars 1934	VERGADERING van 22 Maart 1934	WETSONTWERP N° 142 (1932-33)

PROJET DE LOI

approuvant la Convention conclue à Genève, le 20 février 1933, avec les Pays-Bas, dans le but d'éviter les doubles impositions et de régler certaines autres questions en matière fiscale.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES AFFAIRES ETRANGERES (1)
PAR M. SINZOT.

MADAME, MESSIEURS,

La convention qui nous est proposée vient compléter le système des conventions bilatérales déjà conclues en matières fiscales avec le Grand Duché de Luxembourg, la France et l'Italie.

La Chambre a approuvé ces conventions; il sera donc inutile de rappeler les raisons qui justifient ce vote.

Bornons-nous à une brève analyse du traité.

La Convention est applicable aux contribuables qui ont leur domicile fiscal dans l'un des deux états contractants, et dont certains revenus proviennent, en tout ou en partie, de l'autre Etat.

L'article premier définit comme suit la notion de domicile fiscal: « pour les personnes physiques c'est au lieu de leur résidence normale, entendue dans le sens de foyer permanent d'habitation ».

On eût pu soumettre une rédaction un peu plus juridique; s'agissant d'une convention il faut l'admettre dans son texte.

(1) La Commission est composée de MM. Poncelet, président, Bovesse, Brunfaut, Carton de Tournai, Carton de Wiart, de Kerchove d'Exaerde, De Schryver, Destrée, Fischer, Hubin, Huysmans, Jaspar (Marcel-Henri), Joris, Piérard, Raemdonck, Renkin, Sinzot, Somerhausen, Trœlet, Vandervelde (Emile), Van Dievoet, Winandy.

WETSONTWERP

tot goedkeuring van het Verdrag gesloten op 20 Februari 1933, te Genève, met Nederland, ter voorkoming van dubbele belasting en tot regeling van eenige andere belasting-aangelegenheden.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
BUITENLANDSCHE ZAKEN (1) UITGEBRACHT
DOOR DEN HEER SINZOT.

MEVROUW, MIJNE HEEREN,

De Overeenkomst welke ons voorgelegd wordt is een aanvulling der tweezijdige overeenkomsten welke reeds op fiscaal gebied gesloten werden met het Groothertogdom Luxemburg, Frankrijk en Italië.

De Kamer heeft deze Overeenkomsten goedgekeurd; het ware, bijgevolg, overbodig er aan te herinneren op welke gronden deze aanneming geschied is.

Laten wij ons vergenoegen met een beknopte samenvatting van de overeenkomst.

De Overeenkomst is toepasselijk op belastingplichtigen die hun fiscale woonplaats in een der beide verdragsluitende Staten hebben en die zekere inkomsten genieten, welke, geheel of gedeeltelijk, in den anderen Staat worden verworven.

In het eerste artikel wordt het begrip fiscale woonplaats als volgt omschreven:

« Voor natuurlijke personen is het de plaats van hun gewoon verblijf, opgevat in den zin van duurzaam tehuis. »

Men had aan dezen tekst een befeeren rechtsvorm kunnen geven hebben; nu het over een overeenkomst gaat, moeten wij den voorgestelden tekst aanvaarden.

(1) De Commissie bestaat uit de heeren Poncelet, voorzitter, Bovesse, Brunfaut, Carton de Tournai, Carton de Wiart, de Kerchove d'Exaerde, De Schryver, Destrée, Fischer, Hubin, Huysmans, Jaspar (Marcel-Henri), Joris, Piérard, Raemdonck, Renkin, Sinzot, Somerhausen, Trœlet, Vandervelde (Emile), Van Dievoet, Winandy.

Pour les sociétés qui ont la personnalité civile, le domicile est au lieu du siège social effectif.

♦♦

L'article 2 définit les impôts auxquels la convention s'applique.

C'est pour la Belgique : 1° la contribution foncière; 2° la taxe mobilière sur le revenu : a) des immeubles situés à l'étranger, b) des créances hypothécaires grevant les dits immeubles; 3° la taxe professionnelle; 4° les taxes provinciales et communales sur les vélocipèdes.

Pour les Pays-Bas : 1° la contribution foncière, 2° l'impôt sur le revenu et l'impôt pour le fonds des communes; 3° l'impôt sur la fortune et l'impôt pour la défense I; 4° l'impôt sur les dividendes et sur les tantièmes; 5° l'impôt de l'Etat et la taxe routière provinciale sur les vélocipèdes.

♦♦

La convention établit ensuite le régime des divers revenus.

Le revenu des biens immobiliers qui correspond à leur valeur locative réelle ou présumée, ainsi que tous les autres revenus de ces biens immobiliers, qui ne proviennent pas d'une des activités fixées à l'article 4 de la convention ne peuvent être imposés que dans celui des deux Etats où les biens sont situés.

Il en est de même pour les revenus des créances hypothécaires sur ces biens immobiliers.

♦♦

En ce qui concerne les revenus provenant de l'activité industrielle, minière, commerciale ou agricole, sauf les exceptions que nous verrons, ils sont imposables dans l'Etat où se trouvent des établissements stables, qui produisent ces revenus.

Lorsque ces entreprises ont des établissements stables dans les deux Etats, chacun de ceux-ci perçoit l'impôt sur la partie des revenus produits sur son territoire. Il devra évidemment y avoir lieu à ventilation. Celle-ci se fera d'accord entre les administrations compétentes des deux Etats.

L'article 4 définit l'établissement stable.

Ce sont tous sièges de direction effective, succursales, fabriques, ateliers, agences, magasins, bureaux, laboratoires, comptoirs d'achat et de vente, dépôts, ainsi que toutes autres installations fixes de caractères productifs. Le fait, pour une entreprise établie dans l'un des deux pays, d'avoir des relations d'affaires avec l'autre pays par l'intermédiaire d'un agent ou d'une société vraiment autonome (courtier, commissionnaire, filiale, etc.), ne

Voor rechtspersoonlijkheid bezittende vennootschappen is de woonplaats de plaats van haar werkelijk maatschappelijke zetel.

♦♦

Bij artikel 2, worden de belastingen aangeduid waarop de Overeenkomst toepasselijk is.

Deze zijn, wat België betreft : 1° de grondbelasting; 2° de mobiliënbelasting op de inkomsten : a) van in het buitenland gelegen onroerende goederen, b) van hypothecaire vorderingen, drukkende op bedoelde onroerende goederen; 3° de bedrijfsbelasting; 4° de provinciale en gemeentelijke belastingen op rijwielen.

Wat Nederland betreft : 1° de grondbelasting; 2° de inkomstenbelasting en de gemeentefondbelasting; 3° de vermogensbelasting en de verdedigingsbelasting I; 4° de dividend- en tantiëmebelasting; 5° de rijwiëlbetasting van het Rijk en het provinciale weggeld op rijwielen.

♦♦

In de Overeenkomst wordt, vervolgens, het stelsel der onderscheidene inkomsten vastgesteld.

De opbrengst van onroerende goederen, die overeenkomt met hun werkelijke of veronderstelde huurwaarde, alsmede alle andere inkomsten uit deze onroerende goederen, die niet in artikel 4 zijn bedoeld, zijn uitsluitend belastbaar in dezen van beide Staten, waar deze goederen gelegen zijn.

Zulks geldt eveneens voor de opbrengst van vorderingen, verzekerd door hypotheek op bedoelde goederen.

♦♦

Wat de inkomsten betreft uit werkzaamheden op het gebied van landbouw, handel, nijverheid of mijnbouw, behalve de uitzonderingen welke wij verder zullen aanstippen, zijn deze belastbaar in den Staat waar zich vaste inrichtingen van deze ondernemingen bevinden, welke deze inkomsten voortbrengen.

Indien deze ondernemingen vaste inrichtingen hebben in beide verdragsluitende Staten, zal ieder der Staten de belasting heffen over het gedeelte der inkomsten, dat op zijn grondgebied verkregen is. Er zal, natuurlijk, een verdeling moeten gedaan worden. De regelen voor deze verdeling zullen in gemeen overleg door de bevoegde administraties van beide Staten vastgesteld worden.

Bij artikel 4 wordt bepaald wat als vaste inrichting moet beschouwd worden.

Als vaste inrichtingen worden beschouwd de zetels der werkelijke leiding, filialen, fabrieken, werkplaatsen, agentschappen, magazijnen, kantoren, laboratoria, in- en verkoopkantoren, opslagplaatsen, alsmede alle andere vaste inrichtingen van productieven aard. Dat een onderneming, die in een der beide landen is gevestigd, met het andere land zakenrelaties onderhoudt, door tussenkomst van een werkelijk zelfstandigen agent of van een

constitue pas, pour cette entreprise, l'existence d'un établissement stable dans ce pays.

Le paragraphe 4 établit une dérogation importante. Il exempte de l'impôt les revenus produits dans des comptoirs qui se bornent à l'achat de marchandises diverses destinées à l'approvisionnement d'un ou de plusieurs établissements de vente ou de transformation que le contribuable exploite dans l'autre pays.

..

L'article 5 régit les revenus du trafic international, d'entreprises de navigation maritime ou de navigation aérienne, y compris ceux qui proviennent de la vente des billets de passage.

Ces revenus ne sont imposables que dans l'Etat du domicile fiscal de l'exploitant; mais il faut cependant que les navires ou aéronefs possèdent la nationalité du dit Etat.

Le même régime est appliqué aux revenus d'activité de navigation intérieure, au trafic international.

Il n'en serait autrement que si les entreprises étaient exploitées par les bateliers eux-mêmes.

..

L'article 6 règle la situation des bateliers qui résident normalement à bord de leur bateau et qui séjournent, pendant la même année, dans les eaux nationales des deux pays; ils seront soumis à l'impôt dans chaque pays dans la proportion des bénéfices qu'ils y font.

Le système belge qui exigeait le paiement d'une somme de 200 francs lors de la première entrée d'un batelier néerlandais, a été remplacé par une mesure de sécurité fiscale commune aux deux pays: chacun des deux Gouvernements pourra réclamer aux intéressés de l'autre Etat, lors de l'entrée de ceux-ci dans ses eaux nationales, une provision qui ne pourra être supérieure à 25 p. c. de l'impôt annuel normalement applicable aux bateliers nationaux. Cette provision sera répétée chaque trimestre, si le batelier prolonge son séjour dans le pays ou revient dans celui-ci après l'avoir quitté temporairement.

Cette mesure ne s'applique pas au transit sans rupture de charge.

..

Les revenus de professions non commerciales exercées à demeure sont imposables dans celui des deux Etats où le contribuable a une installation permanente pour l'exercice de son activité professionnelle; s'il en possède dans les deux Etats, il y aura ventilation.

..

werkelijk zelfstandige vennootschap (makelaar, commissiennair, dochtermaatschappij, enz.) beteekent niet, dat die onderneming daar te lande een vaste inrichting heeft.

Bij paragraaf 4, wordt een belangrijke afwijking voorzien. Zij stelt van de belasting vrij de inkomsten verkregen met kantoren, die zich beperken tot den aankoop van verschillende goederen, bestemd om één of meer verkoopsinrichtingen of werkplaatsen, die de belastingplichtige in het andere land exploiteert, van voorraad te voorzien.

..

Bij artikel 5, worden de inkomsten geregeld uit de in internationaal verkeer verrichte werkzaamheden van zeescheepvaart- en luchtvaartondernemingen, met inbegrip van de inkomsten uit den verkoop van vervoerbewijzen.

Deze inkomsten zijn slechts belastbaar in den Staat, waar de ondernemer zijn fiskale woonplaats heeft. De schepen of luchtvaartuigen moeten, evenwel, de nationaliteit van genoemden Staat bezitten.

Zulks geldt eveneens voor de inkomsten uit de in internationaal verkeer verrichte werkzaamheden van binnenscheepvaartondernemingen.

Uitgezonderd worden slechts de werkzaamheden, uitgeoefend door de schippers zelf.

..

Bij artikel 6, wordt de toestand geregeld van schippers, die hun gewone woonplaats aan boord van hun vaartuig hebben en die in den loop van hetzelfde jaar, hun bedrijf in de nationale wateren der beide landen uitoefenen; deze zijn in beide landen aan belasting onderworpen in verhouding tot de winst, die zij daar behalen.

Het Belgisch stelsel, dat de betaling voorzag van een geldsom van 200 frank bij binnenkomst, voor de eerste maal, van een Nederlandschen schipper, werd vervangen door een fiskalen veiligheidsmaatregel, welke in beide landen bestaat: ieder der beide Regeeringen zal van de belanghebbenden, behoorende tot den anderen Staat, bij binnenkomst in haar nationale wateren, een vooruitbetaling kunnen vorderen, die niet hooger zal mogen zijn dan 25 t. h. van de jaarlijksche belasting, die gewoonlijk van de nationale schippers wordt verlangd. Indien de schipper zijn verblijf in het land verlengt of daar te lande terugkeert na het tijdelijk te hebben verlaten, zal deze vooruitbetaling elk kwartaal worden herhaald.

Deze maatregel is niet toepasselijk op den doorvoer, zonder lastbreking.

..

Inkomsten uit aan huis uitgeoefende niet-commercieële beroepen, zijn belastbaar in den Staat, waar de belastingplichtige een blijvende inrichting bezit voor de uitoefening van zijn beroepswerkzaamheden; indien hij er in de beide Staten bezit, zal er tot verdeling overgegaan worden.

..

Les rémunérations des administrateurs, commissaires et liquidateurs de sociétés par actions, ont comme domicile fiscal, le lieu du siège social effectif.

Les salaires et appointements sont imposables dans celui des deux Etats où le travail est presté.

L'article 9 établit cependant des exceptions. La première vise les frontaliers.

Il les définit « ceux qui travaillent dans des établissements industriels, miniers, commerciaux ou agricoles, sis dans l'un des deux pays, tout en conservant leur foyer permanent d'habitation dans l'autre pays où ils rentrent chaque jour ou tout au moins chaque semaine ».

Leurs traitements, salaires ou autres rémunérations ne sont soumis à l'impôt que dans le pays où les intéressés ont leur domicile fiscal.

Il en est de même pour les représentants de commerce ainsi que les agents des transports internationaux.

Les traitements des fonctionnaires et employés publics dans un des deux Etats contractants, qui exercent leurs fonctions dans l'autre Etat, ne sont imposables que dans l'Etat qui les rétribue.

Les pensions publiques, de tout genre, d'Etat, de Commune, de Province, d'établissements publics, ne sont imposables que dans l'Etat où se trouve le débiteur de ces revenus.

Tous revenus d'occupations lucratives qui n'auraient pas été prévus par les articles précédents sont imposables au domicile fiscal.

L'article 12 règle la procédure que les Etats suivront pour s'aider éventuellement à la perception des impôts qui sont prévus par la convention et l'article 13 l'étend *mutatis mutandis* à l'impôt sur la fortune.

Soulignons deux dispositions essentielles : les créances fiscales à recouvrer ne seront pas considérées comme privilégiées dans l'Etat qui est requis par l'autre d'en poursuivre le paiement; le recouvrement doit se faire selon la législation de l'Etat dans lequel la poursuite a lieu; et, même si sa législation est plus sévère que celle de l'Etat requérant, il n'est pas obligé d'appliquer un moyen d'exécution que la législation de ce dernier n'aurait par prévu.

La section II de la Convention a pour objet les taxes intérieures qui grèvent ou grèveront dans l'un des deux Etats contractants, les ventes ou échanges, plus généralement

Belooningen van directeurs, commissarissen en vereffenaars van vennootschappen op aandeelen hebben als fiscale woonplaats den werkelijk maatschappelijken zetel.

De wedden en belooningen zijn belastbaar in den Staat waar het werk verricht wordt.

Bij artikel 9, worden uitzonderingen voorzien. De eerste heeft betrekking op de grensarbeiders.

Als grensarbeiders worden beschouwd « zij, die arbeiden in inrichtingen van landbouw, handel, nijverheid of mijnbouw, gelegen in één der beide landen, terwijl zij hun duurzaam tehuis blijven houden in het andere land, waarheen zij dagelijks of ten minsten een maal per week terugkeeren. »

Hun belooningen in iederen vorm zijn slechts aan belasting onderworpen in het land waar de belanghebbenden hun fiscale woonplaats hebben.

Hetzelfde geldt voor de handelsreizigers alsmede voor de agenten der internationale vervoermiddelen.

De salarissen van openbare ambtenaren en beambten in dienst van een der verdragsluitende Staten, die hun werkzaamheden in den anderen Staat verrichten, zijn slechts belastbaar in den Staat die hen bezoldigt.

Openbare pensioenen van allen aard, van Staat, Gemeente, Provincie, openbare inrichtingen, zijn slechts belastbaar in den Staat waar zich de schuldenaar dezer inkomsten bevindt.

Alle inkomsten uit niet in de voorgaande artikelen bedoelde winstgevendende bezigheden zijn belastbaar in de fiscale woonplaats.

Bij artikel 12, worden de regelen voorzien welke beide Staten zullen volgen om elkander, eventueel, bijstand te verleen en bij het innen der belastingen voorzien bij de Overeenkomst en bij artikel 13 wordt zulks *mutatis mutandis* uitgebreid tot de belasting op het vermogen.

Laten wij twee hoofdbepalingen onderlijnen :

De belastingvorderingen zullen niet als bevoorrechte vorderingen worden beschouwd in den Staat welke door den andere aangezoekt wordt de betaling er van te vervolgen; de invordering moet plaats vinden volgens de wetgeving in den Staat waar de vervolging plaats heeft; en, zelfs wanneer de wetgeving strenger is dan deze van den verzoekenden Staat, is hij niet verplicht over te gaan tot een executiemiddel waarin de wetgeving van den verzoekenden Staat niet mocht voorzien hebben.

Afdeeling II der Overeenkomst heeft betrekking op de binnenlandsche belastingen, die in een der beide verdragsluitende Staten drukken of mochten drukken op den ver-

toutes transmissions de propriété à titre onéreux, de marchandises ou autres biens meubles par leur nature (taxe de transmission, taxe de facture, taxe de luxe, impôt sur le chiffre d'affaires et autres taxes analogues).

L'article 15 établit l'égalité de charges fiscales.

**

Au moment de signer la convention, les plénipotentiaires se sont mis d'accord sur trois dispositions et dans le protocole fiscal ils déclarent qu'elles constitueront partie intégrante de la Convention même.

Les étudiants de l'un des deux Etats contractants, qui séjournent dans l'autre Etat, exclusivement pour y faire leurs études, n'y sont pas assujettis à un impôt sur les subsides qu'ils reçoivent pour leur entretien et leurs études.

Pour l'application de l'article 4, les revenus des exploitations agricoles qui s'étendent sur les territoires des deux Etats contractants, seront imposés dans chaque Etat au prorata de l'étendue des terres situées dans cet Etat.

Lorsqu'il s'agit d'impôts à caractère progressif, la double imposition sera évitée selon la procédure suivante : l'Etat du domicile établira l'impôt à raison de l'intégralité des éléments taxables, mais il déduira du montant de l'imposition ainsi calculée l'impôt qui d'après sa propre législation est afférent exclusivement aux éléments provenant de l'autre Etat; celui-ci ne percevra l'impôt que sur ces derniers éléments.

**

La Commission propose l'adoption du projet.

Le Rapporteur,

I. SINZOT.

Le Président,

Jules PONCELET.

koop van of den handel in, en, meer in het algemeen, op elke overdracht onder bezwarenden titel van goederen of andere uit haren aard roerende zaken (overdrachtsbelasting, factuurbelasting, weeldebelasting, omzetbelasting en andere soortgelijke belastingen).

Bij artikel 15, wordt de gelijkheid der fiskale lasten ingevoerd.

**

Bij gelegenheid der onderteekening, zijn de gevolmachtigden het eens geworden over drie bepalingen en in het Slotprotocol verklaren zij dat deze een integreerend deel van de Overeenkomst zelf zullen uitmaken.

De studenten van ieder der beide verdragsluitende Staten, die in het andere land uitsluitend voor hun studiën verblijf houden, zullen daar te lande voor de onderstandsgelden, die zij voor hun onderhoud en hun studiën ontvangen, niet aan eenige belasting onderworpen zijn.

Bij de toepassing van artikel 4, zullen de inkomsten van landbouwondernemingen die zich op het grondgebied van de beide verdragsluitende Staten uitstrekken, in iederen Staat worden belast in verhouding tot de uitgestrektheid van de gronden die in dezen Staat gelegen zijn.

Voor zooveel het belastingen met progressief karakter betreft, zal dubbele belasting volgens de volgende procedure worden voorkomen : de Staat van de woonplaats zal de belasting opleggen naar het geheel der belastbare bestanddeelen, doch van het bedrag van de aldus berekende belasting zal worden afgetrokken de belasting die, volgens de eigen wetgeving, uitsluitend verschuldigd is voor de bestanddeelen voortkomende uit den anderen Staat; deze laatste zal slechts van laatstgenoemde bestanddeelen belasting heffen.

**

De Commissie stelt voor het ontwerp aan te nemen.

De Verslaggever,

I. SINZOT.

De Voorzitter,

Jules PONCELET.